

Плакалъ, въздышала, и преминала Снаа нощь безъ оутѣшеніе. Като самнала, пакъ възсѣднала, и тръгнала. Была въ пѣтьятъ като единъ человекъ гдѣто има Спредѣленіе да оумре. Отишала на едно поле чѣдно, което се называло Ауситѣда, тамо гдѣто живѣла праведный Ішвз, и повелѣла да распробратъ колѣбыте тамо сѣчката войска. Колѣбыте като глѣдали Александра кахѣренъ, ѣскали да го оутѣшатъ. Търнали войската и се возрожила и ѣ възсѣдали на една висѣка гора на средѣ полето, и рекли на-Александра: Высочайшій царю, за каквѣ имашъ толкова скръбь на сърдцето си; вижда колко человекы те послѣдватъ: Ты си Господарь на сѣчките, и на сѣчкѣятъ свѣтъ царь. Заради това треба да се радовашъ, и да се рада и нарѣдо заедно съ тебе. Тогава се зарадовала малко Александръ Отъ игрѣте цю направила войската, и послѣ станала, и влѣзнала въ Вавѣлона.

АЛЕКСАНДРЪ ВИЖДА АРИСТОТЕЛА.

На дрѣгѣятъ день Александръ направила много и голѣмы оутѣшенія на-царѣтата, и на-господарите, които были съ него, и на-сѣчката си войска. Отишли и Отъ мѣстата Востѣчны, Западные, и Отъ Сѣверныте страны, и Отъ полденныте, и Отъ Островыте морскій сѣчките Господари, и мѣ занесли многогодишнѣ харачъ съ дарове много. Отишала и Аристотель оучитель мѣ Отъ майка мѣ